

Wat heeft het Kerstkind ons in deze dagen nog te zeggen?
Is er een lichte hemel vol met engelenzang?
En wordt de Heer nooit moe het altijd maar weer uit te leggen
aan mensen zoals wij, elk jaar opnieuw, al eeuwen lang?

Of zou het zo zijn, dat wij leven in een eigen wereld
van schone schijn, waar alle lichten zijn gedoofd,
waar wij die ander in het donker haast niet kunnen vinden,
omdat men in het licht van vrede toch niet meer gelooft?

Zijn wij de herders die op weg zijn om dat Kind te zoeken?
Buigen wij ons in 't duister bij de kribbe neer?
Als we 't vinden, 't is gekleed in schamele doeken.
Dan wordt het licht om ons, dan horen we de engelen weer.

Dan gaan onze aarzelende handen weer tasten, zoeken,
niet meer in 't donker, maar in 't licht van onze Heer,
naar mensen onderweg, elk met zijn eigen angsten, lasten.
Dan vinden we elkaar in Betlehems stal bij de kribbe weer.

Dan heeft het Kerstkind toch deze dagen wat te zeggen
er is de lichte hemel vol van engelenzang
Er is een Heer die nooit te moe is het weer uit te leggen
aan mensen zoals wij . . . die vaak zo moe zijn en zo bang.